

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Genesis Enarratio

Chyträus, David

Vitebergæ

VD16 C 2625

Capvt XLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36126

CAPVT
XLVIII.

LOCI PRÆCIPVI.

I.

DE Adoptione, quæ imago est adoptionis nostræ in filios Dei, sicut Rom. s. dicitur, Accipimus spiritum adoptionis filiorum, per quem clamamus Abba pater. Vt enim Iacob filios Iosephi, Ephraim & Manasse elegit, ut deinceps Iacobi filij & heredes, & cum cæteris filijs Iacob, æquo iure sint: Ita æternus Pater nos omnes propter Christum filium suum eligit, ut deinceps Christi fratres, & omnium bonorum DEI Patris coheredes efficiamur.

II.

Benedictio Iacob insignia testimonia de tribus Personis diuinitatis, & de beneficijs Christi continet. Perspicue enim discernit Iacob æternum Patrem, à Filio, qui uerè liberat ex omnibus malis, Videlicet, à peccato, ab ira Dei, à morte æterna, ab insidijs Diaboli, & ab omnibus periculis corporalibus. Vt igitur supra cap. 32. luctatus cum Angelo inquit, Vidi DOMINVM facie ad faciem, & salua facta est anima mea. Ita hoc in loco non dubium est

est eum uoce Angeli eripientis ex omnibus malis, intelligere Filium Dei custodem Ecclesiæ, qui omnibus temporibus generi humano adfuit. Cum autem, ut 2. Pet. 1. dicitur. Non uoluntate hominum facta sit unquam Prophetia, sed à Spiritu sancto impulsus, locuti sint sancti Dei homines, Non dubium est simul hic complectendam esse tertiam personam Spiritum sanctum, cuius instinctu & afflatu Iacob sequentes prophetias edidit.

Beneficia autem Filij Dei breuissimo aphorismo Iacob complexus est, Angelus, qui me eripuit à cunctis malis, benedicat pueris istis. Liberat enim nos filius Dei à tristissimis & summis malis, à peccato, maledictione Legis, ira Dei, & æternis & presentibus pœnis ac calamitatibus, ut Galat. 3. dicitur, CHRISTVS nos redemit à maledictione Legis. Iohan. 8. Si uos Filius liberauerit, uerè liberi eritis.

Nec uero tantum eripuit nos Filius Dei à malis, uerum etiam Benedicit nobis Pueris suis, hoc est, benedictionem cœlestem in promissione tradita Abrahæ & Isaac & Iacob oblatam, nobis impertit, uidelicet remissionem peccatorum, donationem iustitiæ, gubernationem & defensionem in hac uita, & donationem æternæ uitæ.

In libro Augustano impudenter ad Idolatricam hominum mortuorum inuocationem stabiliendam hoc dictum Iacob detorserunt. Inuocetur nomen meum super pueris istis, nomina quoque patrum meorum, Abraham & Isaac, quod in Ebraeo est (Veijkare bahem schemi, ueschem abothai Abraham ue Izechak) Cuius uera & simplicissima sententia hæc est. Isti pueri, Manasse & Ephraim, à me adoptati, deinceps non uocabuntur filij Ioseph, sed mei filij, & hæredes erunt, & in diuisione hæreditatis Canaan, meis patribus Abraham & Isaac, promissæ, unâ cum meis filiis portionem ex æquo accipient. Testificor item, promissionem meis patribus Abraham & Isaac & mihi factam, de certa sede politia & Ecclesie longo tempore duratura, uerè ad eos, & eorum posteritatem pertinere.

Hac uera & simplici sententia considerata, deinde breuiter Refutatio Idolatricæ inuocationis mortuorum, ex ueris fundamentis sumpta cogitur.

I. Omnis inuocatio rei inuisibilis tribuit ei omnipotentiam, uidelicet, Quod ubique adsit & inspicat cordium motus & gemitus, & discernere possit hypocrisim à uera inuocatione.

Solut

Solus autem Deus omnipotens est, & καρδιο-
γνώσκς, Sancti non sunt καρδιογνώσκαι, ut 2. Pa-
ralip. 6. dicitur: Tu solus nosti corda filiorum ho-
minum.

Ergo solus DEVS est inuocandus, ut clarè dici-
tur, Dominum DEVM tuum adorabis & illi solè
seruies.

II. Vnus est Mediator Dei & Hominum, Homo
IESVS CHRISTVS, Sunt autem quatuor con-
ditiones Mediatoris.

1. Sit persona inter Deum irascentem peccato, &
genus humanum reum peccati & ira Dei constituta,
ut iusticie Dei satisfaciatur, sustineat iram pro peccato,
& deprecetur pro nobis.

2. Sit reuelatus hic Mediator, & expresso testi-
monio DEI, ad hoc ordinatus, ut sit propicia-
tor.

3. Mediatoris merita debent nobis applicari. Io-
han. 17.

4. Debet inuocari. Ideoq; debet habere infinitam
potentiam, uidelicet, ut exaudiat, inspiciat corda, libe-
ret ex periculis, saluet &c. Has conditiones Media-
toris, cum manifestè appareat non competere sanctis,
intelligi potest, quanta abominatio sit inuocatio san-
ctorum, faciens eos mediatores inter Deum & homi-
nes, atq; ita debitum honorem Christo eripiens, qui
solus est Mediator.

¶ Nullus

III. Nullus cultus in Ecclesiam inuehendus est, si ne expresso uerbo Dei, ut clarè dicitur, *Quæ tibi præcipio, hæc tantum facito, non addas aliquid.* Item, *Errostra colunt me mandatis hominum.*

Perspicuum est autem, Nullum Dei mandatum, nullam promissionem, nullum exemplum in uniuersa scriptura extare de inuocatione hominum mortuorum. Ergo nullo modo in Ecclesia toleranda est.

IIII. In inuocatione necesse est præluere fidem, quæ statuat Deo placere inuocationem, & ab eo recipi, ubi hæc fides non accedit, inuocatio tantum est Ethnicum murmur. Non potest autem in mortuorum inuocatione hæc fides præluere, cum nullum uerbum Dei de ea extet. Ergo non est recipienda in Ecclesia.

His fundamentis cognitis, facile est refutare falsas excusationes, quibus nunc astuti quidam hanc manifestè Idolatricam & Ethnicam consuetudinem pingunt. Quare amissa hæc inuocatione alia de sanctis piè & utiliter dici possunt.

Ac sex loci in historijs Sanctorum præcipuè tractari debent.

1. Diuina conseruatio Ecclesiæ & uocatio doctorum ac instauratorum doctrine.
2. Doctrina Legis & Euangelij, & Testimonia de præcipuis Articulis, quæ nos confirmant.

3. Miracula.
4. Exercitia fidei.
5. Virtutes singulis imitandæ pro cuiusq; modo & uocatione.
6. Exitus uitæ & mirandum consilium Dei subijcientis præcipua lumina Ecclesiæ cruci. Hæc de cultu Sanctorum satis sit hoc in loco breuissimè monuisse.

CAP: QVA DRAGESIMVM NONVM.

In Cygnæa cantione, quam Spiritus sancti instinctu Iacob discessurus ex hac uita edidit, due sunt præcipue partes.

I. Benedictiones & Maledictiones, quibus bona presentia & æterna pijs liberis promittit, improbis uero pœnas comminatur.

II. Prophetia Iacob de Tempore aduentus, de persona, officio, & regno Christi, quam annis 1700 ante Christum edidit.

TEXTVS.

Vt annunciem quæ uentura sint.)

1. 2. 2. Pet. 1.